

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Cob/196/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116214265
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3116214265.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobcu:

1) H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX Y. a 2) J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. 6, XXX XX Y. nad V., obaja pr. zast. E.. R. Z., advokátkou, P. XXXX/XX, XXX XX J., proti žalovanému: RIS GmbH, s.r.o. so sídlom Hanzlíkovská 1672/18A, 911 05 Trenčín - Zlatovce, IČO 46 057 269, práv. zast. E.. V. J., advokátom, E. 2, 9X1 XX V., v spore o zaplatenie 4 991 Eur a 4563 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. marca 2017, č.k. 36Cb/232/2016-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania p o t
v r d z u j e .

Žiadny z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie z dôvodu námietky nedostatku právomoci podľa § 6 ods. 1 CSP, ktorá bola uplatnená pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patril, a to pri podaní odporu proti platobnému rozkazu a žalovanému priznal náhradu 100 % trov konania. Uviedol, že žalobcovia sa v žalobe proti žalovanému domáhali zaplatenia: žalobca 1/ sumu 4 991 Eur s príslušenstvom titulom nezaplatenia ceny za vykonanie diela a žalobca 2/ sumu 4 563 Eur titulom nezaplatenia ceny za vykonanie diela a obaja náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podali v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobcovia, ktorí s ním nesúhlasili a navrhli odvolaciemu súdu podľa § 388 CSP tento výrok zmeniť tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania, alebo aby podľa § 257 CSP nepriznal žalovanému náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď žalovaný úmyselne nezaplatil za vykonané a riadne odovzdané práce, dlh uznal a neakceptoval návrh na uzavretie zmieru. Poukázal na ust. § 251 CSP a mal za to, že žalovaný v konaní nebránil svoje práva. Pokiaľ bolo konanie zastavené z dôvodu nedostatku právomoci, tak dojednanie o rozhodcovskom konaní je podľa žalobcov neplatné, a to z dôvodu, že v čase podpisovania zmlúv o dielo ust. § 40 zák.č. 244/2002 Z.z. nebolo účinné. S touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov nevyjadril.

4. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok („CSP“), ktorým sa zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, platí Civilný sporový poriadok aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379

a § 380 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o trovách konania je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Preskúmaním obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalobcovia sa návrhom domáhali zaplata 4 991 Eur a 4 563 Eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13.03.2017, č.k. 36Cb/232/2016-68 konanie zastavil pre nedostatok právomoci a žalovanému priznal náhradu 100 % trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP, keď mal za to, že žalobcovia zavinili zastavenie konania. Zavinenie spočívalo v tom, že v písomnej zmluve o dielo, ktorú uzatvoril žalobca 1/ a žalobca 2/ so žalovaným v článku 9 bod 9.1 zmluvy o dielo zo dňa 04.04.2016 a zmluvy o dielo zo dňa 05.04.2016 bolo dohodnuté, že všetky spory, ktoré vzniknú z týchto zmlúv, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave podľa jej základných vnútorných právnych predpisov

9. Podľa § 257 CSP (účinného od 01.07.2016) výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal súd prvej inštancie zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) alebo zo zásady zodpovednosti za zavinenie.

11. Z ust. § 256 ods. 1 CSP platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu.

12. Odvolací súd dáva do pozornosti, že pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Pokiaľ sporovej strane možno pričítať procesné zavinenie, táto strana je povinná nahradiť druhej strane trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli.

13. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vnikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom.

14. V danom prípade je zavinenie na strane žalobcov, keď podali žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu. Žalobcovia zavinili zastavenie konania, preto súd prvej inštancie správne v súlade s § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 a 2 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

15. Žalobcovia proti výroku o zastavení konania nepodali odvolanie, tento výrok nadobudol právoplatnosť dňa 05.04.2017, preto na tvrdenia ohľadne platnosti či neplatnosti čl. 9 bod 9.1. zmlúv o dielo odvolací súd neprihliadal.

16. Odvolací súd preskúmaním uznesenia (v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania), ako aj spisového materiálu, dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne priznal žalovanému nárok 100 % trov konania.

17. Odvolací súd v preskúmvanej veci nevzhliadol dôvod pre použitie § 257 CSP (§ 150 ods. 1 O.s.p., účinný do 30.6.2016) , pretože aplikácia tohto ustanovenia prichádzala do úvahy v prípadoch, keď boli naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, kde výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Je akceptovateľné, aby išlo tak o skutočnosti súvisiace s priebehom konania, ako aj o skutočnosti existujúce mimo konania (najčastejšie pomery účastníkov).

18. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP (pôvodne § 150 O.s.p., účinný do 30.06.2016) nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj účastníkov v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávneného účastníka. Vo všeobecnosti teda možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane účastníkov, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné použitie ustanovenia § 257 CSP, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho použitie.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, účinného od 01.07.2016 potvrdil.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, keď žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a žalobcovia boli v odvolacom konaní neúspešní.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).